

Cambres pròpies | Eva Armisen & Eva Piquer | Actualitzat el 17/05/2016 a les 21:51

?Una mà amiga

No ho oblidaràs mai de la vida, que te la va salvar

Il·lustració: **Eva Armisén**

Sures sense flotador i nedes per lliure. Però un vintivuitdenovembre de fa quinze hiverns més una primavera -era dimarts- se't van desmaiar els braços i els peus i els dits i el cor. Vas tenir sort: un tros ingenu de tu se'n va anar al fons del fons, però no et vas ofegar sencera.

Ell potser no sap que va evitar un naufragi. O no ho recorda. Devia arxivar la teva trucada i la vostra trobada en un disc extern del cervell, amb la informació que si s'esborra no passa res. Tu en tens còpia de seguretat al disc dur i en una llibreta de tapes verdes on vas prendre apunts en diferit dels seus consells.

Ell potser no ho sap o no ho recorda i més aviat l'espantaries, si avui que heu quedat per dinar li comentessis -entre els macarrons ecològics i l'humus de mongetes i xirivia quilòmetre zero- que ets la que ets gràcies a aquell ara vinc, gràcies a aquell dóna'm la mà i et trec de l'aigua.

A ell potser se li ha esborrat del cap. Però tu no ho oblidaràs mai de la vida, que te la va salvar.

Eva Piquer